

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg tillod mig at stille et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister, i al Stilfærdighed og Beskedenhed. Den højtærede Minister svarede mig slet ikke; det er naturligvis blevet overhørt, at jeg spurgte, for det kan fornuftigvis ikke være Udtryk for en vis Ringeagt overfor et af Tingets Medlemmer, det er utænkeligt. Følgelig venter jeg at faa et Svar, efter at jeg nu har mindet den højtærede Minister om mine Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at jeg udtalte netop klart og tydeligt, at efter min Mening var der ingen Uoverensstemmelse mellem den højtærede Handelsminister og det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som er mit Partis Ordfører, og heller ikke mellem mig og det ærede Medlem Hr. Pinstrup eller den højtærede Handelsminister, thi vi anerkender Organisationernes Berettigelse, men vi kræver, at det skal være en frivillig Sag, om man vil være Medlem af disse Organisationer. Det er det, det kommer an paa, om man vil drive det ud i et Tyranni, som jeg tillod mig at sige, saadan at Organisationerne hindrer Folk i at staa udenfor, tvinger dem til at gaa ind, for ellers hindrer de dem i at udøve deres Arbejde. Jeg kan give det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen Ret i, at Arbejderne har ikke megen Frihed, fordi deres Organisationer tyranniserer dem. De maa blindt lystre, de har ikke Lov til selv at bestemme, hvor længe de vil arbejde, de har ikke Lov til at arbejde for hvem de vil, de skal spørge Organisationerne først. De har ikke megen Frihed, det giver jeg det ærede Medlem Ret i, men det er Organisationerne, der har berøvet dem den.

Handelsministeren (Slebsager): Jeg beder det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen undskylde, at jeg glemte at besvare hans Spørgsmaal, men jeg forsikrer ham

for, at det var ikke, fordi jeg ringeagtede noget Medlem, at jeg ikke vilde besvare Spørgsmaalene. Jeg skal gerne besvare det. Det første Spørgsmaal gik, hvis jeg ikke husker fejl, ud paa, om det var Boykotning, hvis en fagorganiseret Mand mødte hos en Gaardmand og vilde have Arbejde, og saa Gaardmanden ikke vilde tage ham i Arbejde, fordi han var fagorganiseret. Efter min Opfattelse er Spørgsmaalet saa naivt, at det næsten vil være overflødigt at svare paa det. Det kan selvfølgelig ikke være Boykotning. Manden maa selvfølgelig have Lov til at bestemme, om han vil tage en fagorganiseret Mand i sin Tjeneste, eller han ikke vil gøre det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Det lyder jo meget pænt, naar det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) nu staa op og erklærer, at de erkender Organisationernes Nødvendighed, men hvad nytter det, at det ærede Medlem siger det, naar han for et Øjeblik siden har udtalt, at man vil ikke have dem ude paa Landet, for de kan blive generende, naar man skal høste, eller naar man skal saa, og derfor vil man bekæmpe dem; saa er den Anerkendelse ikke meget værd. Naar han siger, at Arbejderne har ingen økonomisk Indflydelse, det er Fagforeningerne, der bestemmer for dem, saa er det jo fuldstændig ved Siden af. I Fagforeningerne eksisterer der ikke noget Diktatur, tværtimod, der foregaar alting paa selv samme Maade som i denne Sal. Enhver Arbejder har lige saa megen Frihed i saa Henseende, som det ærede Medlem har som Medlem af dette Ting, saa den Paastand er ved Siden af. Naar det ærede Medlem siger, at Arbejderne har ikke en Gang saa megen Frihed, at de selv kan bestemme Arbejdstidens Længde, saa siger jeg: nej, desværre, det har de ikke; de har efterhaanden faaet Arbejdstidens Længde bragt ned, men det har kostet megen Modstand, og det Parti, det ærede Medlem tilhører, vil gerne have Arbejdstiden forlænget meget, men jeg tror ikke, at Arbejdernes Ønske gaar i den Retning.